

ఓంకార్యత్

శ్రీరస్తు

శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీ హరి కీర్తనములు

Slno 715

అం నం 9237 ౪౮

14 JUL 1977

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డుహైస్కూలు

సహాయోపాధ్యాయుండగు

దుడ్డు సర్వేశ్వరకవిచే

విరచితంబయి

శ్రీమామిడూరుకాపురస్తులు చిక్కాల వేంకటకృష్ణయ్యగారి
విత్రసహాయంబున

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి

గ్రంథకర్త గారిచే ప్రకటింపబడియె

మొదటిపూర్వ 500

1922

కాపీరైట్.

పెల రు 0—1—0

ఓంకర్పత్
 శ్రీరఘు
 శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః
 శ్రీహరి కీర్తనములు

౪౬

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డుహైస్కూలు
 నహాయోపాధ్యాయుండగు
 దుడ్డు సర్వేశ్వరికవిచే
 విరచితంబయి

శ్రీమామిహారు కావ్యరస్తులు చిక్కాబ పేంకటకృష్ణయ్యగారి
 వీక్షణమువలన

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి
 గ్రంథకర్తగారిచే ప్రకటింపబడియె

ముద్రణము 500

1922

వి జ్ఞా ప న ము.

శ్లో॥ అగ్రాశ్చిత్తయన్తమాం॥ యోజనాపర్యపాసితే॥
తేమాంసత్యాభియన్తమాం॥ యోగక్షేమంవహామ్యహమ్॥
శ్లో॥ మద్దనాభవదభ్యుక్తిః॥ మద్యాకీమాంసమనుక్తుః॥
మాషేక్షైచ్యసియన్త్యైవ॥ మాత్మానంమత్పరాయణః॥

భగవద్గతః.

అయి భగవద్వాక్యమును నమ్మి తదనుసారముగ భగవద్భక్తిపరాయణునియై కాలుగలుగు సాక్షాత్పరమ భక్తులగు నానేర్చిన కీర్తనంబు లిందుకయివశ్యమగునెడఁ గృతార్థుడగుచుననియెంచి వీనిని గ్రహించుటకుత్సహించితి. ఇదివఱకు బెన్గలుచెప్పిన భజనకీర్తనముల వరుసలను తదితరకీర్తనముల వరుసలనుననుసరించి వీనిని వ్రాసితిని గావనెల్లగు వానిగానముచేసి సంతసించుదురుగాత-

ఇన్ద్ర
శ్రీహరిదాసుడు,
దక్షిణ సర్వేశ్వరకవి.

పోషకప్రసాదము

కం॥ శ్రీనాథాగ్రాహ్యం॥ బేవానిదల మునుదురైవ్వమమదీలో
నావిష్టుఁడనువానియై ముమావేంకటేశ్వరమహిమభిభవముల్॥
కం॥ ధరమానందానందైవం॥ బరహం చిత్కాలపరమనాథకీర్తయై
సరిసుమనోరంజనమునై రామం॥ గాదభక్తులై యతిపద్యైః॥
కం॥ గురుతిరగ్రప్రభక్తియై॥ పరమార్థం॥ తనీవివరములంబుల
బరగణనానందమక్రైతహోర్తనములనుసచ్చనంగలంబెనన్॥

ఇన్ద్ర
మహాదేవుడు,
దక్షిణ సర్వేశ్వరకవి.

ఓంకర్తృత్వ

భిగ్నము.

శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీహరి కీర్తనములు

ఉ॥ శ్రీమనువాణి గోయిను * చిత్తములోపల నెక్కిమూర్తులన్ ।
 బిరాగిని బిల్వచూడామ్రయల * పంజరం నడుచు వర్జ్యము
 నడుచు నాశ్వత్థముగ * సకలరహస్యం నెఱపిచిన్ ।
 రామపాదపదార్థ గలుగి * హరిముఖోదయ చుట్టూ నెక్కినాన్ ॥
 కం॥ లోన । గల్గినాన్ ॥

నామమునకు * మోక్షయస్కరియించి నాన్ ।

యోగ్యులకు వచ్చెను ।

జనమయమును ఘటించి * హరిదాసున్ ॥

కం॥ పరమూరితరతగాలము

పరమేశ్వరపులకింపుచు తెచ్చు నామున్

నీరకం నొక్కటెన్నెన

పురుషార్థముగ నెఱచు ముగ్ధుడనెప్పుడన్

కం॥ క్రిందనుకుశాశ్వతునకు

నాకాగోరక్షకునకు నవ్యయునకు ము

ల్లకాధిపతికి భక్త

నీకాశ్రితపాదునకును నీశేశునకున్ ॥

౩॥ అర్చనముగ శేషపైదు కీర్తనముల క్రమంబెట్టిదనిన.

వినాయకప్రార్థన.

స్తోత్రము—హిందూస్థానికాఢి రాగము—చాపుతాళము

పల్లవి॥ వినతిజేసెదను వినాయకానిను । కొనియాడుదునో ।

గ వినాయక॥ వినతి॥

అను॥ మనమునదలచిన । మందిరపులను । కొనసాగింపుము

కూర్చుకోడు॥ వినతి॥

(1) గజాసనానిను । గరములాప్తునిను । గణికపూజనిను । గావించెదన
య్య॥ అజాచిదేవతల్లెవారలచే । భజనంబుగొను । భక్తన
రచకీర్తితి॥

(2) మోదకపాస్తా । మదమునోడును । నాదపూజనిను సంకుదేవి॥
శేవ నీరా । నాదమునీకే గాదయి । మెండుగ దయం
మహా॥ వినతి॥

(3) సుగంధ కొమ్మలే ఒక । సుగంధ పూజకొని । మె
ళుకొని । సుగంధము పీఠతీర్తి వినతి॥

(4) పర్వతనాథ । పర్వతనాథుని । సర్వైవరసేత - సర్వముని॥
శ్రీ గణపాచార్యము యా । నిర్వసియుడు - శిష్యునిపా
శు వినతి॥

సామ్యప్రార్థన.

(2) రత్నము—హరి—చాపుతాళం.

‘సర్వసమోమకుజ’ వలె.

పల్లవి॥ వందనమొత్తిలి । భారతీనూత॥ వంద॥

అను॥ ఇందువదనరొ నాదుమనమున - పొందుమీరగనిల్చి
యా । సంగమొప్పుకీర్తనలపెం । పొంగగనుబల్కింపు

(4) పుష్ప—కాళరాగము—అపి తాళము

[నాట్యోద్ధృతి అంగులీలలెను]

పల్లవి॥ ఏమన నేనెంతరా శేషివ యోమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

అనుప॥ న్వామిరత్నము నల్పజన్మమే । యీమహిలోపల ।
సారకమనిని నేను॥

1) మాడ చేశనీ మహి నలయిందును. మాయకు వెలియై । మనలు
చుండునిచ్చెవని॥

2) సర్వగుణముల సాగరములోంచి- సర్వముచకుమేల్- సాక్షి
కలగలము॥

అదిమధ్య - అంతయు - అదిదేవుడు - అలక మందు
- । క్షమిని॥

3) అదిమధ్య - అంతయు - అదిదేవుడు - అలక మందు
- । క్షమిని॥

(5) పుష్ప—కాళరాగము—అపి తాళము

పల్లవి॥ ఏమన నేనెంతరా శేషివ యోమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

(1) పనిచేడి గూఢము మరలవెంట - గొరు నెడిచి - కొలచుజొచ్చి
అనలముగ్రీక్కిమ- నవాబట్టకొని చుడలనాట్యం బాడెద
వారోయేమని॥

(2) చానలు ప్తులుగట్టనబెట్టి జూకములాడ శేష మంద- యానలరీర
లగొనుచును వృక్షం బారోవాణమొనరించెదవారోయే॥

(3) ఏమొకొండికననుచును మదిలో - నెంచుచుసూరకయుండగ నీ

వేమీవనితలవెంటను దిరుగుటయెట్లుబసైతిరనియోగదముః
యేను॥

(4) ఏమోచెప్పితిసమోసకను నీ వింక ననుకుదురుకుగలిగి సామగా
నలాలానత్పీర్తిని జగుమీనశ్వేశ్వరమతపాదయేమని॥

(6) కీర్తన — హింధూస్థాని తోడిరాగం — ఆదితాళము
పల్లవి॥ ఈశ్వర పరమేశ్వర జగ దీశ్వర నశ్వేశ్వర శాశ్వతం
బగుమోక్షవదని । సంతనంబున నిన్యర॥ ఈశ్వర॥

(1) జగములెల్లను వట్టివనుచు - నశ్వము పరబ్రహ్మమనుచు - విగమ
గూఁప - నిక్కముగనే - నమ్మియుంజిగిజ్ఞానం - ఈశ్వర॥

(2) నిగమనీ - పాదములే - నెమ్మది నేనమ్మి తి॥ పరమపురుష
గృహరి - కరణజ్ఞాన - కేవిరా । శ్వర॥

(3) కి॥ గుండవు - అగ రాశ్వర - శ్వేశ్వరనిష్ఠా - అవ్య
గుండు । మోక్షవదని । అధిపతి యైన॥ ఈశ్వర

(4) వగనిగుం - కరివరర - కరుణ నాన । మారెన । కరియగుం శ్వ
శిరుతవరము లిప్పుడు జోవర॥ ఈశ్వర

(7) కీర్తన — పున్నాగ - చాళిశాసము
పల్లవి॥ ఎనోమునోచితినో - పరామ ॥ నీ గమీనుగాన
నైతినేరామ ॥ శీనిహనినము . నిన్దింబ । శీని
వానిశేసనోరామ - రామయేనోమ ।

(1) యేనా । హితేననాగ్ర పమో । యీనాడిల్లి దీర్చనమ్యైశా
నికోర్కియా । కైకయచగుం - కాననైతిసోరామ - రామ॥
యేనోము॥

(2) కాననంబుదారి । గానకయే - కష్టముపాలైతిసో - రామ॥ యే
నడుపదునాలుగేడులు బోవునో । యేనాచునీమోము । నే

నుజుచెదనో! యేనోము!

(3) పట్టభిషేకము - గట్టదమనుకొని - యట్టులబంపనయ్యె - రామ
ఎట్టివారుగూడ ఈప్థితములు తుదనెట్టరానొదాని . నలుగలే
రు . రామ ! యేనోము !

(4) విడచు చునిన్నిట్లు ! పుడమినికేనెటు ! గడియైనయందుదునో -
రామ ! ఇడుములబడితిని - న్నెప్పుడునర్వేశ్వరు - మగాంచు
చుండునుశ్రీరామ . రామ! యేనోము!

(8) కీర్తన—మోహనరాగం—ఆది తాళము.

పల్లవి! రాధాకృష్ణారావేరశ్రీనాథానరమేమిరా! రాధాకృష్ణ
అనుప! మాధవయనుచుఁగలు . మాటునేఁచివ - మాటాడవు!
కోరిమనామీదగాను! బాధలతోలగింపమంట! రాధా

(1) శక్తికొంది సీసేన, ద్యుక్తముగ జేయుచుండ ! భక్తిమెచ్చనా
యెటురా భక్తవస్త్రియింఁ దాకువ! రాధా॥

(2) కరిమొసఁగ్నంతము ! కరిమిబోవలేదె! కరిణన్నమాత్రా
నవిలీ! పడునకు సామాన్యమివా! రాధా॥

(3) ఇంతవాడవనుచునికొరవ్వ కయైననలుగనైతి ! పంతుననర్వే
శనుత! నుంతైనదయజూఁగంట! రాధా॥

(9) కీర్తన—తోడి—ఆది తాళము.

పల్లవి! తెలియదురా! నీవహిమ తెలియదురా ! నీలీలాయేకి
కిని! తెలియేమియను! తెలి!

అనుప! తెలిసినదనుచును ! తెన్నునుబట్టక ! తిరిగెడువారల !
తీరుననుండనురా ॥ తెలి!

(1) జనముల్గువిలో ! నల్పేడుపనులెల్ల ! స్వప్నపుబనులకు - నరి
యయియండెరా! మనమునదలచినమంచిపనుల వెల్ల - మఱియె

కలియన | మామచునుండురా | తెలి|

(3) చూచుచుండగనే | చూచినదెల్లను సాబగునశింపగ - మృక్కు
చునుండురా | కాచుదమన ప్రతి | కారమునల్పుచు కాలుచెడ
యమును- గాంచుచునుండురా | తెలి|

(4) గడియలోపల నే | కార్యముగల్గునా | కాంచగలేరన | కల్లగాదురా
గడియగడియని- గాంచుచు కాలము | గడిపెడువాడేమనమ
తిగదరా | తెలి|

(5) మేడలుగట్టచు- మెలగెదమనినను | మేదినిసర్వము - మిథ్యయగు
నురా | తోడనురావని- తొలుత నెఱుంగెడు | బోడయెరప్పక |
మోక్షమునొందురా | తెలియ-

(6) ఎఱుంగనుకేమియ | నెఱుకన్ సగినా | యీప్సితములదీర్చినీవేగగ
రా | పరిమమనశ్చే | శ్వరకవినుతపద | భక్తి నొనగెన | కరుణ
నుగావరా | తెలియ ||

(10) శీర్తన—హిందూస్థానీతోడి—ఆత్మతాళం

“హారతి-రమి నాయక” వలె

ప | నమ్మియుంటిబోవరా | కొత్తి | తమ్మికంటిదేవరనిను |
నమ్మి||

(1) వేడిలిపలుమూరు నే | నేకేడుజగముల నీ | జోక్త సజ్జనులదేవి
మదినిన్ను | నమ్మి||

(2) ఆదిత్యదేవునియం | దలరుచునీవుండులే - గాఢపువేదిని - గ్రామ
దువంతలు | నమ్మి||

(3) త్రోత్తిస్వరూపంబుతో | సర్వభూతంబులందుండు నీ | తీరిలసం
బు | లేతావుననుండు | నమ్మి||

(4) రేవెల్లుశత్రుమాల్- భువి- యీవాయువు నీరయల్- యీవేడి

వేలుంగు యాయగ్ని భువిసాక్షి నమ్మి

- (8) కలుములచెలియంటు నీ కలరూపుదెల్పెడు వా . క్కులనల్లువర
దుడ్డు- కులజవిసురపదానమ్మి

(11) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి పన్నగశయన నీ / పాలుపడితిరా / విన్నపమాలించి /
వెతదీర్చవేరా (9) విన్నపమాలించి / వేగబోవుము
రానన్న

అనువి అన్ని నాల్గు నే ననుచుజేసితిరా వెన్నుడనిన్నెట్లు
నేడుకొందునురానన్న

- (1) నన్నుగన్నత గిరి- నాపాలిదేవయా- పన్నరక్షక ప్రి-పన్నుడనా
చు . ప్రిన్నెన్నోరీతుల- నెన్నచుండుం . మిన్నగయుం
ట - వేగ బోవుము రానన్న

- (2) కీర్తనమును 9 లు కీర్తనమును - చాలగనమ్మితి - నేలికపం
మును- పాలితి లోక / పావనచరిత. శ్రీహరిస్తోత్రపాల సేవకు
డ రానన్న

- (3) ఇహముననీకం ౧౩ / నెక్కు పవారలేడు- మహిమ బూచితి. మాట
లవేల- మాహిమనీసేవ- మానకనిరతము-రహినిన్నెగొల్పెనా
రథింపుదేవ నన్న

- (4) స్వరమేశ- జగదీశ - వేశ- సర్వాంతర్యామి- సాధునిధాన -
సర్వమునీడంచు నమ్మతించితిరా - సర్వేశ్వరనుత- సంతసమిడ
రానన్న

(12) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి తల్లినిన్నుదలచి యల్లములోనంత - సిల్లుచుమహాలక్ష్మి
బ్రోవుమమ్మా తల్లి

అనువ! బల్లిగ్రద్దరాతు. యల్లమునన్నిలిచి చల్లనిమాడ్కి-
పెద- జల్లుమాతల్లితల్లి!

(1) కొదురునిశోడి యిందిరాదేవి- కుందనంపుబడితి. కోరికలిచ్చెను
మందయానానికొ. ఉండముతోనిల్చి పొందుగొల్పెన.
మోదముఁమ్మతల్లి!

(2) తిన్నగనిమగని నన్నుతిం చదయాతఁడెన్నెన్నో పనులలో. యన్న
వాడమ్మ నన్నగన్నతల్లినాపాలినై వను. కన్ననప్రేముడి.
గావలమనమ్మాశిల్లి!

(3) వెన్నని కిబట్టుయన్నదానవు! కన్నదళి వూత గానరాదమ్మ
యా. ఎన్నరక్షకుఁడైన. విన్నదొంగకొరా. విన్నపముశె
ప్ప. కిగమతలి. తల్లి!

4) ఏకమి నీగోసు. దొడ్డిదేవత! క్కయచ్చెమ్మ. క్కుకడలిశయను
డక్కియేప్ప. గిమ్మచెట్టు. దిద్దుని శ్వేత్వరుడు. దొ
డ్డివాడిన మా. తల్లి!

(13) శ్రీరత్నము—రాదినామక్రియ—సూపకతాళము
పల్లవి! రామయ్యతండ్రి. రామయ్యతండ్రి!

అనువ! నామీదదయలేనా. నన్నుగాపాడివు. ఈమాదిరిహాకి.
నేమిచేసితిని. రామ

1) కోపమునేనేమి. లోపముశీలితి. సీపాదకమంబులేనమ్మి యం
టిని. ఈపాట్లచెట్టగ. నాపాపమేమి. రామ!

(2) చిన్ననాటనుండి. యెన్నెన్నోవిధముల. నిన్నెగోల్పుచునుంటిని
గాదా. ఎన్నాల్లకునైన. నేలవువియశో. రామ!

(3) ఈకన్నములేల. నాకుబెట్టతివి. నీకారుణ్యముజూపుచునన్నింక.
చేకడగండ్లను బెట్టకుమయ్య. రామ!

(4) కొట్టిపోట్పించుచు । బిట్టగన వైడు । నట్టివారిబోలె । గుట్టచుడె
లికిము । నిట్టొలంకదగునా । మెట్టలనోర్తు ॥ రామ

(5) ఉర్వీజానాథా । నిర్వసనీయుడ । సర్వముసేవంచు । సమ్యగించి
తిరా । సర్వేశ్వరనుశ । సంసమపరా రామ॥

(14) కీర్తన—శంకరాధారణ—చాప్రతాళం.

పల్లవి॥ నారాయణమూర్తి నేరములేమి । కారుణ్యముచు
జూపవు॥

అనుప॥ శురీతినామిద । కూరినసూపుట । ఘోరముకాదే
యిత్ । దా గేయగణదయ్య॥ నారా॥

(1) నీనామస్మరణము । నిరతిమితేతల । గానినేజులుగను కానవు
గయ శోడనారా॥

(2) ఏదితలగుండ । ఏదికనముసేయు । నీచేటిసేమము । నెంచు
కనగియిన వినారా॥

(3) సాధులగుణముల-సంరంజనం । సాధులశిక్షించి జగముగా
చునుకనెనారా॥

(4) ముచినయకవు । పెగచూటమ్మ । మేగపాకనీ । పెద్దసము
దరిసెనారా॥

(5) సర్వముసేవని । సంస్తుతిసేమము సర్వేశ్వరుల । రమకర సీమ
నారా॥

(15) కీర్తన - శ్రీరామము—ఏకతాళము.

“మంగళంగిదే మాధవస్వామికి” వలె

పల్లవి॥ నమ్మివందుకే । యిటునేచుచుంట । తమ్మికంటేదేవ
దయజూపుమయ్య॥నమ్మి॥

(1) ఇష్టముననే । కష్టములకోర్చి నిష్ఠ సేవజేయ । స్వప్నపడలేదన॥

(2) విసుపు శీకమా । ననమునిల్పినీపై । మనసుచుండనినీపై ! వ్యస
న పెట్టు లామి॥ నమ్మి॥

(3) త్యాగరాయకే । నాగశయగౌధ । రాగ మొప్పనన్ను । వేగబో
వుమయ్య॥ నమ్మి॥

(4) కర్ణధర్మమునర్వమచుచుతునె శ్వేత్యరయతనానంబునీడర॥నా
(16) కీర్తన — పింహేంద్రమధ్యమము — ఆది తాళము
“నా లకడలి శయనరార” వలె

పల్లవి॥ రాముభజన సయరా । ఓమానవులారా॥ రాము
ఆరుప॥ నేమముతోడి । రాముదలప । బంములన్నియు । నా
లొపోవు॥ రాము॥

(1) క మోధలో భమునా । గారమించుక నీయగుంక । నామా
గలునె పురిసెలలి । వ మునిలని రాము॥

(2) హనమంతులెచుమి । మాహమును వివేచి । శ్రీ హరిని
చుదుంకె । మోహము నెలలి శ్రీ గౌహనమనము రాము॥

(3) అనురక్త సుమా । ననముగల్గి । మనముచు డివ భవభావ
ననము లి । మన్ననగలిచు ॥ మహిం నియమన
రాము॥

(4) పరమభక్తననశ్వే । స్వయం పుత్రచేయు భక్తపరిదు । ॥ ॥
వ జీయరెంపరచేత్వేన॥ రాము॥

• (17) కీర్తన — గిలపా — ఆది తాళము

పల్లవి॥ శ్రీహరినామస్మరణశీలన । చింతలన్నియులపున
శ్రీహరి॥

అరువ॥ వ హిపాహి కృష్ణాదుని । దేహముమీదను । మోహ
ముడనాడి॥ శ్రీహరి॥

- (1) బందికానలోబడినో | విందొన్మరించిని | ర్భంధమొందిగోనన్న
గా | నొండనిత్యానందము || శ్రీహరి ||
- (2) బహువిధంబుల హిరణ్యకశిపుడు | బాలునిబాధింపగా | స్వహా
రియంచును | ప్లహ్లాదుండు | నహియింపడెమోడము || శ్రీహరి ||
- (3) కావనంబులపాలయ్యును- మానవంతులుపాండవుల | శ్రీనివాసుని
మదిలోనమ్ముచు | కటనించుకనొందిరే || శ్రీహరి ||
- (4) దట్టప దేశ్యరూప | చెప్పిన దొడ్లవాక్యమునన్నిన | అడ్డంకుల
న్నిపోన | దొడ్లమీలుగల్గెడు || శ్రీహరి ||

(18) రీతి - - నాదనావకీయ - ఆదితాళము

“లగ్నము మానన దేహను” వలె

పల్లవి || శ్రీహరి నన్నుది శ్రీభజించిన - దేహులైన కే. బి
సుకుమారి ||

అంశ || ఊహా - కీయగ - నాహికాయము - దేహికి నహం ||

య్యగి ||

- (1) పాపముబాయగ | పరమపురుషుని భవ్యవీర్యము బాడవలె
వీరుకుండగ - పాపాన్నుని పాదాద్వయము కెల్గవలెన్ || శ్రీహరి ||
- (2) తొమ్మిదిద్వారము - లిమ్ముగగె - పు - రిమ్మునకాతడు విభాడ
య్యెన్ నమ్మునుండగె - గుందియిమ్ములు - అమ్మహబా
హునిభ్రతుడు మే || శ్రీహరి ||
- (3) కామకోధలోభ మాహములు - గ్రాహంబులుగాడగియుండె -
ఈమూకలచే నావృతంబగుచు - ఈమానస మిటొట్టుపడుకొ -
శ్రీహరి ||
- (4) మాయావృతమై - మానసమందున - మనలెడువారిని - బాడవ
లె - బాయనిచింత - గురుశుశ్రూష | శ్రీయుతుడోహరి -

జీరవర్తాశ్రీహరి॥

- (5) శ్రీహరి. శ్రీహరి. శ్రీహరియచుచును. నాహరినెవ్వడుదలవలె॥
 మోహమువిడుచుచు । నర్వేశ్వరనుతు । పాహిపాహియని
 వేడవలెన్ ॥ శ్రీహరి॥

(19) కీర్తన—బేహార్—అదితాళము

“చాలుపోపోరాయేరా”వలె

పల్లవి॥ తెలిసేనురానిమనసుకృష్ణచులకనదాననైతిరా॥తె

- (1) వేళకైననిల్లునుజీర । వీలులేదురాగ । గోలుయేలరా । చాలు
 చాలు ॥ తెలిసె॥
- (2) జాలమేలచేసెదవు । చాలులేరాయా గోలనేల । బాలిశదురా॥
 తెలిసె॥
- (3) బాలపా)యపునాదు । బావిషీర్పనన్ను । యేలవేరా । తాళలే
 రా॥ తెలిసె॥
- (4) రేలబవలులనీ । లీలనర్వేశ్వరనుత । చాలనుజూపి । మేలునేయ
 రా॥ తెలిసె॥

(20) కీర్తన—పూరికళ్యాణి—అదితాళము

పల్లవి॥ వేంకటేశ్వరా । వేగబోవరా॥

అనుప॥ శంకశకనీ । కింకరుడనైతి । ఇంకనన్నుబోవ॥ వంక
 లెంచుచుంటువేంక॥

- (1) దండములుబెట్టి దానులై నవారి । గుండెలందుగల్గు కోర్కెలెల్ల
 దీర్చు- చుండనీకుడెల్లు॥ కొండవాననే । బండవాడగాను॥ భక్తు
 డనునుమ్మి॥వేంక॥
- (2) ఏడుకొండలను॥ నెలమిమీరపాట । బాడుచునునెక్కు । భక్తుల
 నుజూడ॥ వేడుకలుగల్గు॥ వేంకటేశనీ॥ ప్రేమగాదెమమ్ము॥ పెం

చుచున్న పాగు నేంక॥

(3) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / హరిగానునియ్యమాడ /
మునొందుచుండు / పాకదుకునాటి పాలు దేవుడవయి యె
మగుచుదాట / యీవెదిక్కునాకు॥ నేంక॥

(4) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / ముండితనముజూపు / బు
ద్ధిగానులకు / తడయకుండకల / వడిగనుపించి / విడిముడినిమెం
డు / గడన సేయదేవ॥ నేంక॥

(5) ఘరలోననీను దానుడైన నశ్వే / శ్వేరుడుచుతేజేసి సంతసించు
చుండ / మొలగునువిని / ముదమునియ్యగను / కరుణామయి
య్య / కాంతనాంబర॥ నేంక॥

(21) కీర్తన—శంకరాధరణ—ఆదితాళం

“వీతిరుగననుదయజూచెదవా” వలె

పల్లవి : పరమాత్మపాద / పరమాత్మనిగతి / పాపహర రామా
పరదగినుడు / కృపాపరమేశ్వర / కరుణామయిరా
మా॥ పర॥

(1) భక్తిపరమ / పాపహరము / సర్వవిఘ్నహరము / శ్రీనారాయణ
గోపానిధి॥ శంకరాధరణము॥ పర॥

(2) వారివీరతెలుగు / మనోహర / వల్లభపయ్య / రామా / పాద
నాదగిను / స్త్రీయందనునీ / శరణముశ్రీశిరామా॥ పర॥

(3) జపములు / తపములు / పల్లవపుష్ప / సన్ననింకారామా! ఉప
మానరిసి / నైమిషానెంక / శ్రీపరమహియికరామా! ప॥

(4) తల్లినితండ్రీని / పుణ్యముగల / వైవర్ధమానేరామా! చెల్లునె
పికిరి / చిక్కులబెట్టె / శ్రీముకేశమరామా! పరమ॥

(5) గర్వమునొండక / కారుణ్యము / కాంతించితిన్ రామా! నిర్వా

భక్తః । స ద్విశ్వరూపః । వయోవిక్లవరామాపరమః

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“తెమ్మనేమిమనసు” వలె

శ్లో॥ ఏమిటోటమనసు । నేంకల । రాముడుందువలెను ॥

సఖయః

అనుపః స్వామిశ్రీరత్నము । వేసిమవారికి । వేమాత్రంబును ।

చికుటలుశేవువమి

(1) వానిపాదములను భక్తినిబూనిగొల్పుదము సఖయః । ఏనురెండు
కొండలనునెక్కుదు । వానినిజూచినవారికిసహావమి

(2) పరిడిచేలమాలనుదాల్చుచు । మనోబుందువాని సఖయా । కన
మునంకెడు గిరిపై నిల్చుచు । వసుధనుగాచు వానిజూచితోవ

(3) కళపురభక్తతోటలు । కామితార్థమిడదె సఖయః । మహాభగవత్
మానభబుద్ధిని వానించిమనెన । ముగ్ధులచేత సహ

(4) ముద్దుబాంధవమగుచు । మీము సర్వవిధముల సఖయః
నవర్తనభరిత । ముగ్ధులచేత సహజాచిత సమి

(5) ద్విజాదులకు సర్వభుజుల । కిషకసేయుశేప్పు సఖయః । జూ
డహ్నగయని అభయహస్తః । అజులస్వయం । రాలోకించిత ॥

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“పూలుతామురాం” వలె

శ్లో॥ రామునిగనగినెలె జలవార । కామితార్థమిడిగాచు
సతా రాము

అనుపః ఆమహాబాహుని । నామముదలచిన ఏమరజాన్వితః ।

క్షేమంబుగలుగుచు రాము

(1) అంతరాత్మయై అన్నిటయందున శాంతస్వరూపుడై సాక్షిగ

నుండు! రాము!

(2) సృష్టిలోపల - చిన్న చీమయు । సృష్టయుదానయై । జగముననిండి
యుండు! రాము!

(3) జ్ఞానేంద్రియముల! జక్కగనియమించి! జ్ఞానగమ్యుడైన । శ్రీని
వాసుని! రాము!

(4) చరాచరరూప! సర్వసహయై! నిరతమునిండియుండు! సర్వేశ్వర
నుతు! రాము!

(24) కీర్తన—బేహగ్—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించినన్ను బోవు! కాంచనాంబరా । ధరలోననీపె
దిక్కు! దాసరిక్షక! కరు!

(1) నిరతమునిన్ను నమ్మి! యున్నవాడరా! పరములిచ్చినను! వేగబో
వరా! కరు!

(2) నురులకుసిరులిచ్చి బోవ లేదురా । పరమేశ్వరనిన్ను । భక్తిగో
ల్లురా! కరు!

(3) ఎటుగనునేమిగూడ! నెఱ కనియ్యరా । పరదనీదుఁచిత । పాడు
చుందురా! కరు!

(4) లీలామానుషవేష ! జాలిబడితిరా । పాలకడలిశయన ! జాలమే
లరా! కరు!

(5) సర్వాంతర్యామి । శంకయేలరా । సర్వేశ్వరనుత - మేలునేయ
రా! కరు!

(25) కీర్తన—తోడి—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించరా । కరుణాకర - పరమపురుష । భక్తవత్స
ల! కరు!

(6) మఱవక నిన్వే । మరువేడునా । పరములనిచ్చి । సరగునబో

పరఃకరు॥

(2) శతకోటిస్మర- జితలేజనిన్ను- సతతంబుగొలిచిబలిమాలితిర॥ కరు॥

(3) పరమమనీషు! పరనామమెపుడు | స్మరియించుటేగా | పురుషార్థము॥ కరు॥

(4) సర్వభూతములఁజరియించుచుండునర్వేశ్వరనుతఁజాలమేలరా॥క॥

(26) కీర్తన—జింగళరాగం—రూపకము.

నగారిగమధా | దపమగరిగమగానిస | సనిదానిస | దపమ

నమ్మిననాటపై | ఇంచుకదయయునులేడుగా | సామ్ములిం |

గమగనని॥ నగ్గా॥

స్మరింకొన్నొక్కొ, ముందరాకారోక్త॥నమ్మి॥

(1) కమనీయకాశ్రీ, కంజాశ్రీ, విమ, శాశ్రీ, గురుశ్రీ, నమ్మి॥

(2) పతితు, శ్రీచే, పద్మాశ్రీ, కావి, సతి, పద్మాశ్రీ, వితగణశ్రీ, నమ్మి

(3) అమరహస్సీవాస | చామికరవాస | కమరూమాససహాస ॥

వైకుంఠవాస॥ నమ్మి॥

(4) కరుణాలవాల- సుగణలోల మురళీగానలీల- పరమయోగిపాల॥

నమ్మి॥

(5) కరిరాజవరద- పరమపురుష- చరాచరరూప- సర్వేశ్వరనుత॥నమ్మి

(27) కీర్తన—శంకరాధరణ—ఆదితాళము

వాసుదేవకథనము | దాసులారవినుచువలె॥

పల్లవి॥ శ్రీహరిభజన, నేయగన్సుదేవలారతలచుడి॥ శ్రీహరి

అనుప॥ మోహమునలోనుగాక- సాహిత్యప్రాయచుడి॥ శ్రీహరి

1) ధర్మాధర్మమునువీడి-దాసులై హరి-బాడుడి॥ మర్మమిదిమతముల॥

మాటలవినుడి॥ శ్రీహరి॥

2) ప్లహాదుడుగోపన్నయు- పరమపురుషుబాడలే॥ అహదముజేం

ది తమ యథుముల్లెనుబాపరె । శ్రీహరి॥

(3) సురలుకష్టముల బొందిపారిభక్తి మెయినిడుమని॥ మఱలించగనో
తుదను॥ సింపదలనొందరె॥ శ్రీహరి॥

(4) గిరినిచిటికెనవేల్చినెత్తి - పరిభవంపడెనిందునిన్॥ ధరలోభక్తవ
రులనెల్ల - పరములిచ్చిబోవడె - శ్రీహరి॥

(5) సత్యముపేరుదయాశౌచ - మత్యంతమునంచుచున్॥ నిత్యుడౌ
సర్వేశ్వరమతు - బృహ్మలెల్లగుగొలువరె శ్రీహరి॥
(28) కీర్తన - ధన్యాశీరాగం - ఆదితాళము

“పరాశుమేయుటపాటిగాదురా - పరమపురుషవరద - ”వలె
జల్లవి॥ నిన్నె నమ్మి గున్న - నీవాసునినోనియ జూచుటనీకుదగునా॥
అను॥ పన్నగోయన - పరిపాదన - ఎన్నడవనినిను - వెరకి
వెడకిహానిన్నె॥

(1) అంతరాశ్మజై - యందోయందన - అలగుచుందువని - యందుకే
పంతమనీపట్ట - పరగుచుండుచు - పంతలోర్పవడేమిరాహరినిన్నె

(2) పగల నాపయ - దిగులు పెట్ట - పొగులుచుండుగు - బో
వవు॥ తగవేసికిద-భక్తి - గాం - పగవాహనీ॥ కన్నదిక్కడరు
నిన్నె॥

(3) కంకారమయో - సంకర్షణనా - సంకహనీగ - పాపై॥ పంకజబో
దన - భక్తపాద - శంకను నీ కింకనునా॥ నిన్నె॥

(4) జరమేశ్వరయో - పరమదయానిధి - శరణశరణుహరి॥ కరివరదా॥
కరివిసర్వేశ్వరమతపాదకరుణతోమతపరగునబోపరి॥ నిన్నె
(29) కీర్తన - శ్రీగడ - చాపు

“ధర్మసంస్థని మాయమ్మ”వలె
జల్లవి॥ పరమేశ్వరబోపరి॥ కరుణాకరశరణాగతుడనురా॥ జర॥

అనుచు నిరతమునీనామ సృరణముజేయుచు శరణశరణనియ
నుచు సాగిలవడితిని పర

- (1) పరమకృపాకర శ్రీకర ఎరలక్ష్మీవర మురహర ధనహర సహ
తపావసకర సుపతిశుభకర హరణ్యాక్షహర పర
- (2) కరస్థితశార్దూలక్ష్మీపతి వర సత్యశీలవృత పరమయోగినుతా
సురమునిగణస్తుత పరిపాలితభక్తనికరికృపామతి పర
- (3) శరనిశితయన గరుడవాహన సరసిరుహలోచన సురమునిభక్త
జనబృందానంద భాకవనశ్చేష్టరచయి పర
(311) ర్చన—అనంతరైరవి—దా—అశము
సాగము వాచిమాపమగగమపమ—న—అనంతరైరవి—దా—అశము
పల్లవి సుముక్తికైద గామక అలలల సీతలల రామల
లాపకైకరితుక శ్రీకు
అరుచ పాపాపాపా సీనిసాసా సామగరి సీసాసా వాప
సానాసీని సము గామసామ ముమమగగసి నాది
అకృతై గామనీకై నాకృతైన భక్తతోపమ వామలను
స్వమంటిని నాఅశ్రమును అలపమ శ్రీకు
(1) ఏమిసేయుదు రాహవలలల శమాననమునా ఏమియునులొంగ
కయేవిచిలముద్యుగని గామనీకైనదే మొకానిసామ
గానలోలనీదగ నామమునువలపనియ్యదు శ్రీకు
(2) రామరామయసినతో నీమానవులు సేమంబునొందుచు కాని
తార్థమున్ని బొందుచు శ్యామసుందరుడైనాన్నే తాముపొం
దుచుయమునిబాధల సేమనొందరనుచు వింటిని సీకు
(3) దానకల్పవృక్షమా యానతోడను వేసాలవేయుచు కామలను
గూర్చుకొంటుకై వేనటలబొందకుండగ సీసనజేయుకొంటుకై

సంతసింపుచుండుదు!

- (4) లేమిబాధలేదుగా! నామదిలోపల! నేమాత్రమైనను! సామినిన్నే
దూచుచుండగ! నామనంబునుడిట్టపలుపుము! ఏమికలతలందు
బెట్టికి! సామమేవాయడలఁ జూపుము! నీకు!
- (5) ఎఱిగి యెఱుంగనిపాపము! లేమిచేసిన! వరసీజనేత్ర! కరుణతోడ
నువానినామెడ! విరిమింపజేయుమయ్యిరో! యెఱుంగవొక్క
దాసుతప్పులెఱిగబోవున నెడు మాటలు! నీకు!
- (6) నురితహరఁబడ నెడునీ! నిరుడమునమ్ముచు! కరివరదయెంతయు!
నిరతిశయుఁడొనిన్ను జూచుచు! స్మరియించుదుపరమపురుష!
వరిముదిచ్చున నన్నుబోధింపు! ధరసశ్వేత్వర సుత! నీకు!
- (31) కీర్తన—పూర్వక కీర్తన - ఇది తానెమ
జ్ఞువి! గోవిందసనామ! మేమిరుచిరా! గోవిందుని గోలునుం
దరశ్యాపారామ! గో!
- అనుచు! యెవిందుబెట్టితొక్క! నీనామకీర్తన-మేవందలకొలది
దాసులుజేయుచుందు! గో!
- (1) నుండరిమాని! నామఁబున! పొందుగొరుచుంచు! హనాధయెంత
వారు! మందుబెఱితిొక్క! నుండరివదనలు! మందయానలెగాక
మగవారుకామింతు! గో!
- (2) ఎంతశక్తిగలదోసీనామమున! వలతలుపోవునుబత్తేలుగలుగును!
వింతగాదు దానివిబుధులుపరియింప! చెంతరావెఱుచునుచెనటు
లుయమభటులు! గో!
- (3) పరిమమంబోమనివాయువుతు! చున్! పురుహోతాదిదేవతలుహా
నులెల్లగూడ! తరణోపాయముగస్మరియించియంతట! చిరజీవు
లె వారుచెలగుచునుండరె! గో!

(4) కరుణానిధినీనామరబునే | నిరశముపకరియించినన్నే శృంగపాండి |
యెఱుగుచుధిమధక్తవరులకు మేల్పరములివాధర | సర్వేశ్వర
నతి | గా ||

(32) కీర్తన—ఫీల్వా (లేక) బేహగ్—అదితాము

“ప్యారీడనరాత్మాత్మోకు మజయాదేఖ్యా” వలె

(లేక) శ్రీహరినామస్మరణజేసిచ | చింతయుబోవును” వలె

మల్లవి | చెల్లునె యాడదుల | చెల్లుయ్యశోర | ప్రియమైనానా
డ | కొల్లుగాడ | చెల్లునె |

(1) నల్లనిచాడమ్మ | నారీగోమతి | నల్లనినామము | గువాడ
మ్మ | చెల్లునె |

(2) వింటి నమూపదు | కెంతవడివచ్చి | కొంతసముటుకె | గో
యి | కొంతవడివచ్చి | చెల్లునె |

(3) ఇంటిగొప్పోరు | స్వల్పమిచ్చిన | గంటబడినదాని | స్వల్పమిచ్చిన
వునమ్మ | చెల్లునె |

(4) రంగవంట తామ | మాంగవనము కేరి | పొగునవట్టిగాని | మింగి
గునె నెన్నమ్మ | చెల్లునె |

(5) బంగారుబిరి | పానుదామోన | వెలియించినను | స్వల్పవా
నిపోవనమ్మ | చెల్లునె |

(6) వీపావమోలు గది | యీవపచులుకాని | యీవనంగుడేయ | నల
రించుచుందునమ్మ | చెల్లునె |

(7) గాధలబుట్టించు | గానముజేయుచుండు | బోధనలకేరి | బుద్ధిత్రిప్పి
వేయునమ్మ | చెల్లునె |

(8) తలుగవునేనిటు | తన్నిజెప్పినను | ధరమచ్చ సర్వేశ్వర నుతుచ్చె
లు | చెల్లునె |

శ్రీహరికీర్తనములు

(33) కీర్తన—హరికాంభోజ

పల్లవి విసతిగై కొనితెల్పుమా! జనకజారమణ! విస! (2) జాన
రమణ! విసతి!

అనుప! కనులకుగనబడవు! కారణమేమి! వినిపించుకొనుచుం
టివే! వేలుగనుంటి! విసతి!

(1) కష్టములనుబెట్టి! గాసిలశేయ! ఇష్టమనీకదియ! నికనైనదెల్పుమ!
నిష్ఠూరముగ నే! నిన్నడుగుచుంటి! విస!

(2) ఎన్నోనోములనోచి- కన్నట్టివారి! పన్నగశయనీ! కన్నెవరుబో
డెదరు! మన్ననగైకొనుమా! మాటదక్కింపుమా! విసతి!

(3) నిర్వాణభర్త! నిర్వికారుడ! సర్వశక్తుడ! నిర్వపనీయుడ! సర్వ
మునీవెగా! సర్వేశుత! విసతి!

(34) కీర్తన—శంకరాభరణ—అదితాళము.

పల్లవి ఎందుకయ్యరామ! జన్మ! మెందుకయ్యభువిని! విద్య!
లెండు!

అనుప! నుండరవననార! విండనిన్నజూచి! యండముమీఱ
నా! నందముజెందక! యెందు!!

(1) దివ్యకాంతిలోడ! తేజరిల్లునిన్ను! నవ్యయునిగనియా! నందము
జెందక! యెందు!!

(2) హృదయారవిందపు! గుమ్రలైన గద్దియందు! నదయతగూరు
చుండి! ముదమొందునినుగాన! కెందు!!

(3) పతితపావనిన్ను! సతతముగొల్పుబుద్ధి! యుతులకునుదయా!
మతుడైననిన్నుగాన! కెందు!!

(4) నిర్వాణేశ్వరనిన్ను! నిశ్చలభక్తిగొల్చి! సర్వసముదైన! సర్వ
శ్రవసుత! యెందు!!

(3) కోరినపానికి । కోర్కలిచ్చెడుతండ్రి ! హరి

(1) అంగనామమలైల్ల । సింగారముగనీకు । సంసారములబాడి । రంగుగనిచ్చు హరి॥

(2) నీనామమాపంబు । లేనాడునెలచుచు । కానితోవలబోని । యీనాతులిచ్చెడు । హరి॥

(3) పరమపురుషునీడు । భవ్యచరితముబాడి । నిరతముకాలంబు । జరపెడువాడెచ్చు హరి॥

(4) భరలొనసేక్కువ । భరనెమికినిన కేవల త్వరచుతముబోని । కరుణజూపుము తండ్రి॥ హరి॥

(37) మంగళహారతి—అనందబ్ధ రవి—చాపుతాళము
పల్లె॥ మంగళమోక్షస్థిరేవ శుభా మంగళకరదేవ! ఉవ్యవభావ॥ మంగ॥

(1) నందవమోదివ్యూహం । చిదా । నందస్వరూప । త్రిజగత్స్వరూప॥ మంగ॥

(2) నందినీరసావింద । జగ । ద్వందితపానన । చరితముకుంద॥ మంగ॥

(3) పాలిరసముంబుంక । భక్త । పాలకీర్తనసహృదయానంద॥ మంగ॥

(4) సుందరపదనారావింద । లోకా । నందితనామముకుందనోవింద॥ మంగ॥

(5) ప్రియినామముదాల్చి । నామి । యల్లమురంజల్ల గనబడుదేవ॥ మంగ॥

(6) చిరునవ్వుమోమునబూని । గోప । చిలుతపై చెక్కిలిముద్దాడునామి॥ మంగ॥

- (7) ఇచ్చకములాడవచ్చి । యచ్చె । వచ్చిమదిమెచ్చగ వెడలితెనాది ।
మంగ ।
- (8) నెయ్యంపుభావముజూపి । నొక్క । తియ్యనిమాటాడవేమినానాది ।
మంగ ।
- (9) ఏనాడునీమోముజూచి । ప్రియ । శనీశోబలుట గురివిమ్మనా
ది । మంగ ।
- (10) శరణుశరణుడేవక్కణ్ణ । నరేంద్ర । శ్వరమతముజూపు విష్ణుసహి
ష్ణు । మంగ ।

ఇది

గన్య శ్రీశ్రీనారాయణ యరణారవింద ద్యానపరాయణుని
దాక్షిణ్యంబు చంద్రుండును కామశాస్త్రీ సుబ్బమాంకికా
నతుర్ధపుతుండును నగునరేంద్రేశ్వరకవి వ్రాసె
తంబు సర్వముప్రథమభాగము
సంగ్రహము.
మంగళం మహాశ్రీ శ్రీశ్రీ
శ్రీశ్రీనారాయణార్చనము

10833

